

“भीठे बच्चे- कुनै पनि विकर्म गरेर लुकाउनु हुँदैन, लुकेर सभामा बस्नेले धेरै दण्ड भोग्नुपर्छ, त्यसैले सावधान! विकारको कडा भूल कहिल्यै पनि नहोस्।”

प्रश्न:- कुन लक्ष्यलाई सामुन्ने राखेर पुरुषार्थमा सदा अगाडि बढिरहनु छ?

उत्तर:- लक्ष्य राख- मैले सपूत बच्चा बनेर माता-पिताको तख्तनशीन बन्नु छ। हर कदममा बाबाको अनुसरण गर्नु छ। यस्तो कुनै चलन चल्नु छैन, जसबाट कुल कलंकित बनोस्। यस्ता सपूत बच्चाहरू आफूलाई यात्री सम्झेर यात्रामा सदा तत्पर रहन्छन्। यात्री कहिल्यै पनि यात्रामा पतित बन्दैनन्, यदि कोही विकारको वश भएमा चकनाचुर हुन्छ, सत्यानाश हुन्छ अनि धेरै दुःखी हुन्छ।

गीत:- बचपन के दिन भुला न देना...

ओम् शान्ति। यो गीत बच्चाहरूको लागि नै हो। मम्मा बाबा भनेर फेरि विकारमा गयो भने सम्झ त्यो मर्नो। यस गन्तव्यमा पुग्न धेरै सावधानी अपनाउनु छ। म उहाँ परमपिता परमात्माको सन्तान हुँ र म विचित्र छु। मेरो पनि वास्तवमा कुनै चित्र हुँदैन, जब त्यहाँ हुन्छु। त्यसपछि चित्र लिएर ८४ जन्म भोगेर अहिले हामी ईश्वरीय गोदका सन्तान बन्छौ। ईश्वरीय गोदको सन्तान निश्चय गरेर फेरि यदि विकारमा गयो भने मर्नो। यो त जानेका छौ- बाबाले सुख पनि दिनुहुन्छ र फेरि धर्मराजद्वारा हिसाब पनि पूरा लिनुहुन्छ। बाबाले दुःख दिनुहुन्छ। उहाँ त सुखदाता हुनुहुन्छ। तर बाबाले यो पनि सम्झाउनु भएको छ- जसरी सरकारका साथमा धर्मराज अर्थात् प्रधान न्यायाधीश पनि हुन्छ। एक अर्कालाई शपथ गराइरहन्छन्। यहाँ पनि स्वयं भगवान् भन्नुहुन्छ- यदि तिमी विकारमा गिरेर पतित बन्यौ, सुनाएनौ भने सयगुणा दण्ड भोग्नुपर्छ। बाबाको बच्चा बनेर फेरि लुकेर नर्कको द्वार बन्यौ र बाबालाई सुनाएनौ भने एकदमै मर्नेछौ। त्यसपछि जतिसुकै पुरुषार्थ गरे पनि विजय प्राप्त गर्न सक्ने छैनौ। बाबाले चेतावनी दिइरहनु भएको छ। धेरै बच्चाहरू यस्ता छन् जो यी कुरा लुकाउँछन्। विकारमा जानु भनेको ठूलो पाप हो। लुकायो भने मर्नो। यस्ता त बच्चा नबनेकै राम्रो। कुनै बच्चा कपुत भयो भने लौकिक बुवाले यस्तो बच्चा त नभएकै जाति भन्दछन्। कसैले यस्तो नसम्झियोस्- बाबालाई कहाँ थाहा हुन्छ र? हो, यिनी त बहिर्यामी छन् र यिनलाई थाहै हुँदैन। तर उहाँ बाबा त राम्रै सँग जान्नुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मैले सुख दिनु छ। सजायँ फेरि हरेकलाई चलन अनुसार मिल्छ। बाबाले सबैलाई बताउनुहुन्छ। त्यसमा पनि नारीहरू त धेरै नै होशियार रहनुपर्छ। कहिल्यै पनि झुटो बोल्नु हुँदैन। नारीहरूलाई धेरै नै सताइने भएकाले बाबाले पुरुषहरू भन्दा नारीहरू प्रति धेरै करुणाभाव राख्नुहुन्छ। बाबाले आएर माताहरूलाई ज्ञान कलश दिनुहुन्छ त्यसैले माताहरूको गहन जिम्मेवारी हुन्छ। बाबाले क्रोधको लागि त्यति धेरै भन्नुहुन्छ जति विकारको लागि। वास्तवमा कुनै पनि पतित यस सभामा बस्न सक्दैन। कतै गएर पतितहरू सँग भेटिनु पनि पर्छ। ठूलाबडा मानिसहरू धेरै पतित हुन्छन् किनभने तिनीहरू सँग पैसा धेरै हुन्छ। त्यसैले माताहरूले नै पुकार्छन्- नङ्गन हुनबाट बचाउनुहोस्। सबै दुःखी छन्। माताहरूको पुकार सुनेरै

२०७५ आषाढ ३२ सोमबार १६-०७-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
बाबा आउनुहुन्छ। माताहरू धेरै होशियार रहनुपर्छ। नाम पनि माताहरूको छ— पुखराज परी, नीलम
परी...।

बाबाले सावधान गराउनुहुन्छ— यहाँ असुरबाट देवता बनाइन्छ। असुर पतितलाई भनिन्छ। यो सारा
पतित आसुरी दुनियाँ हो। पतित दुनियाँमा कोही पनि पावन हुँदैन। संन्यासीहरूको लागि पनि
सम्झाइएको छ— ती कुनै देवता जस्ता पावन हुँदैनन्। रहने त फेरि पनि पतित दुनियाँमा हो। फेरि हुन् नै
निवृत्तिमार्गका। सत्ययुगमा त सबै पवित्र निर्विकारी थिए। तिमी सम्पूर्ण पावन बन्न यहाँ आएका हौ
किनभने यो सम्पूर्ण पतित दुनियाँ हो। एकजना पनि पावन छैन। त्रेतामा पनि दुई कला कम हुन्छ भनिन्छ।
सत्ययुगमा सोह्र कला हुन्छन्, त्रेतामा दुई कला कम हुन्छन्। वास्तवमा त्रेतालाई स्वर्ग भनिदैन। स्वर्ग त
हो नै सत्ययुग। तिमी बच्चाहरूले स्वर्गको लागि तयारी गर्नु छ। विकारमा गिन्यो भने स्वर्गमा आउन
सकिदैन। मूल कुरा पतित नबन्नु नै हो। शिवबाबा त जान्नुहुन्छ नि तर एक एक सँग कति सोधिरहने।
अपवित्र बनेर फेरि लुकायो भने धेरै नै कडा सजाय भोग्नु पर्छ। अदालत (ट्रिबुनल) बस्छ र त्यहाँ त यी
बाबा पनि बस्नुहुन्छ। धर्मराज पनि बस्छन्। फेरि धर्मराजले भन्दछन्— तिमी फलानो समयमा विकारमा
गयौ र सभामा आएर बस्यौ। बताएका थिएनौ, अब खाऊ सजाय। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— धेरै होशियार
रहनु पर्छ। कहिल्यै पनि विकारमा गएर फेरि यहाँ बस्न मिल्दैन। सेन्टरहरूमा यस्ता धेरै नै आएर बस्छन्।
बाबाले जान्नुहुन्छ— यदि नबस भन्ने हो भने कुनै बेला असुर बनेर विघ्न पार्दछन्। विश्वासघाती बन्छन्।
हंगामा गर्न थाल्दछन्। यसैलाई पतित राज्य, काँडाको दुनियाँ भनिन्छ। राजा-रानी त छँदै छैनन्। यथा
ठूलो मन्त्री तथा प्रजा। तिनीहरूले यी कुरालाई बुझ्दैनन्। सच्चा बाबा सँग सच्चा हुनुपर्छ। सच्चा
दिलमा साहेब राजी। बुद्धिको ताला खोलिदिनु हुन्छ। सच्चा दिल भएन भने ताला खुल्दैन। अनि फेरि
निराश भइरहन्छन्। विघ्न परिरहन्छन्, त्यसैले बाबाले सम्झाउनुहुन्छ। शास्त्रमा पनि इन्द्रप्रस्थमा शैतान
आएर लुकेर बस्दथ्यो भनी लेखिएको छ। यहाँ अथवा सेन्टरहरूमा त त्यत्तिकै आएर बस्छन्। हेरौं के छ,
फेरि कन्याहरूलाई हेर्दछन्। चंचल हुन्छन्।

अहिले बेहदका पिताले आएर बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ, दुनियाँले यो कुरा जान्दैन। गीतामा
बाबाको सट्टा कृष्णको नाम राखिदिएका छन्। भगवान् त स्वयं ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, उहाँले नै बसेर
सम्झाउनुहुन्छ। उहाँ बाबालाई नै याद गर्नु पर्छ किनभने अब फर्केर जानु छ। तिमी अहिले यादको
यात्रामा छौ। तीर्थयात्रामा जाँदा कहिल्यै पनि कोही पनि विकारमा जाँदैनन्। यो लामो यात्रा हो। जीवन
रहेसम्म यात्रामा नै हुन्छौ। यात्रामा हिँड्दा हिँड्दै विकारमा गिन्यो भने चकनाचुर हुन्छ। यो ख्याल
राख्नुपर्छ— हामी यात्रामा छौं, विकारमा जानु हुँदैन। आजकलको दुनियाँ त धेरै गन्दा भएको छ।
तीर्थहरूमा पनि पण्डाहरू धेरै नै विकारी हुन्छन्। यसमा बाबा धेरै अनुभवी हुनुहुन्छ। त्यसैले बाबाले
आएर सबैभन्दा बढी कन्याहरू र माताहरूलाई उठाउनुहुन्छ। जगत् अम्बा शक्ति सेना नामको महिमा
गरिएको छ। बाबाले सम्झाउनुहुन्छ, यो कुराको त राम्रो ख्याल राख्नुपर्छ— जस्तो कर्म हामीले गछौं
अरूले पनि हामीलाई हेरेर त्यस्तै कर्म गर्छन्। यदि बी. के. मा नै कुनै विकार, देह-अभिमान वा लोभ
आदि भयो भने सेवा गर्न सक्दैनन्। त्यसपछि असफल हुन्छन्। जिज्ञासुहरू असन्तुष्ट हुन्छन्। ब्रह्माकुमारी

२०७५ आषाढ ३२ सोमबार १६-०७-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
असल छिन् भने अवश्य पनि सेन्टर (दोकान) राम्रो सँग चलाउछिन्। जसले राम्रो सेवा गर्छ ऊ महाराजा-
महारानी बन्छ। कम सेवा गरेमा महाराजा-महारानीका दास-दासीहरू बन्छन्। लक्ष्मी-नारायणका साथमा
दास-दासीहरू पनि हुन्छन् नै। तिनीहरू त राजा-रानीका साथमा रहन्छन्। यहाँ तिमी मनुष्यबाट देवता
बन्छौ। तिमी यात्रामा छौ। यात्रालाई बिर्सिऔ, शिवबाबा अथवा स्वीटहोमलाई बिर्सिऔ भने धेरै जोडले
मायाको थप्पड लाग्छ। तिमीले धेरै पुरुषार्थ गर्नु छ। विकारबाट बचेर रहनुपर्छ। यहाँ कुनै पनि कुरा छिप्न
सक्दैन। शिवबाबा सँग कुनै कुरा पनि छिप्न सक्दैन। सजाय त उहाँले दिनु छ।

भनिन्छ— माता-पितालाई अनुसरण...। पिताले कहाँ यस्तो केही गर्नुहुन्छ र! बाबा सँग धेरै आउँछन,
तिनीहरूको कुराबाटै यिनीहरू पतित हुन् भन्ने थाहा हुन्छ। मुस्किलले पवित्र रहन्छन् होला। सन्देह हुन्छ,
फेरि मुरलीबाट सम्झाउनुपर्छ। धेरैले सत्य लुकाउँछन्। यात्रामा विकारमा जानु धेरै नै नराम्रो हो। तिमी
विजय मालामा उनिन सक्दैनौ। म सूर्यवंशी बनौं भन्ने चाहन्छौ भने यात्रामा हिंडूदा कहिल्यै पनि
अपवित्र बन्नु छैन। यात्रामा छु भन्ने कुरा नै बच्चाहरूले बिर्सिरहन्छन्। कसैकसैले त सारा दिनमा एक
घण्टा आधा घण्टा पनि याद गर्दैनन्। बाबाको यादमा रहन धेरै मुस्किल हुन्छ। फेरि रोयल घरानामा
आएर पनि दास-दासीको पद पाउँछन्। त्यसैले पुरुषार्थ गरेर माता-पिताको तख्तनशीन बनेर देखाऊ। नत्र
त बाबाले भन्नुहुन्छ, यो त कपूत बच्चा रहेछ जो ठीक रीति सँग चल्दैन। तिमी ब्राह्मण अहिले यात्रामा
छौ। यदि कतै यस्तो कुनै कदम चलेर कुललाई कलंक लगायौ भने धेरै सजाय खानेछौ। जन्म-जन्मान्तर
त गर्भमा पिज्जडाको पक्षी बन्यौ। अहिले सबै मानिसहरू जेल बर्ड भएका छन्। घरि-घरि सजाय
खान्छन्। तिमीलाई त अब गर्भ महलमा जानु छ। त्यसैले कति धेरै मेहेनत गर्नुपर्ला! बस्न तिमी जहाँसुकै
बसेका हो, रेलमा हुन्छौ अथवा तिमी कहीं पनि यात्रामा हुन्छौ तर यादमा रहनुपर्छ। भन्न त सबैले
भन्दछन्— हामीले नारायण वा लक्ष्मीलाई वरण गर्नेछौं। त्यसो भए त्यस्तै बनेर देखाऊ। पद पाएनौ भने
बाँकी के गर्नु। बाबाले सावधान गराउनु हुन्छ। बाबाको पासमा आउँछौ भने बाबाले राम्रो सँग हँसाउँदै
बहलाउनु हुन्छ। कोही त यस्ता मोहका किरा छन् जस्तै बाँदर-बाँदरनी। मित्र-सम्बन्धी आदिबाट बुद्धि
योग टुट्दै टुट्दैन। जो अपवित्र बन्छन् अनि लेख्दछन्— बाबा, मैले हार खाएँ, कामको नालीमा गिरें।
चकनाचुर हुन्छन्। बाबाले त सावधान गराइरहनुहुन्छ— तिमी यात्रामा छौ। यहाँ काम विकार हुनुहुँदैन।
नत्र धेरै दुःखी हुनेछौ। बाबाबाट वैकुण्ठको वर्सा लिनु छ भने यसरी भुलेर पनि आफ्नो सत्यानाश नगर।
काम महाशत्रु हो। आदि-मध्य-अन्त दुःख दिनेवाला हो। मृत्युलोकमा सबैले आदि-मध्य-अन्त दुःख
भोगिरहन्छन्। सत्ययुगलाई अमरलोक भनिन्छ। अमरनाथ शिवबाबाबाट कथा सुन्नाले बादशाही
मिल्छ। वृद्ध माता र कन्याहरू विकारबाट बचेका हुन्छन्, विधवाहरू पनि धेरै भाग्यशाली हुन्।
पतिहरूको पति त शिवबाबा हुनुहुन्छ। ईश्वरीय पाठशालामा आएर मुरली सुन्यौ भने नयाँ नयाँ कुरा
सुन्नेछौ। बेहदका बाबाले स्वर्ग पवित्र दुनियाँको मालिक बनाउनुहुन्छ भने त तुरुन्तै पवित्र बन्नुपर्छ नि।
निसासिइ रह्यौ, विष पिइरह्यौ भने धारणा हुँदैन। यसको लागि सुनको वर्तन चाहिन्छ। बाबा पनि
निरहकारी बनेर पतित दुनियाँमा आउनुपर्छ। मलाई बच्चाहरूले मात्र चिन्दछन्। तिनीहरूमध्ये पनि
मायाले कसैकसैलाई नाकमा समातेर पछारिदिन्छ। तिनीहरूले परमात्मालाई सम्मान गर्दैनन्। अहो,

२०७५ आषाढ ३२ सोमबार १६-०७-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
भगवानले हामीलाई पठाउनु हुन्छ! हामी कति सौभाग्यशाली छौं! बाबा कति साधारण तनमा बस्नु
भएको छ! तिमी बच्चाहरू पनि निरहंकारी बन्नु छ। उहाँ त हुनुहुन्छ नै निराकार, देह अहंकार उहाँमा
हुनै सक्दैन। तिमी पनि निरहंकारी बन। आफू मरे पछि दुनियाँ पनि मर्न्यो। अब हामी बाबाको साथमा
जानु छ। यो चिहानघाटलाई के याद गर्ने? आफू सँग यस्ता यस्ता कुरा गरिरह्यौ भने खुशीको पारा
चढिरहन्छ र सदैव प्रफुल्लित पनि रहनेछौ।

हामी बाबा सँग यात्रामा छौं। बाबा हामीलाई लिनको लागि आउनु भएको छ। यस्तो नहोस् मायाले
कहीं कान काटिदेओस्। फेरि सुनेर पनि धारणा हुँदैन। खुशीको पारा चढ्दैन। धेरैलाई दान गरियो भने
सबैबाट आशीर्वाद मिल्छ। ज्ञान मार्गमा सबै सँग बहुत मीठो रहनु छ। नूनपानी बन्नु छैन। विकारी
सम्बन्धमा र दैवी सम्बन्धमा कर्तव्य निर्वाह गर्नु छ। दुवैतर्फ स्नेही बन्नुपर्छ। बाबा पनि आफ्ना सपूत
बच्चाहरूलाई देखेर खुशी हुनुहुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी
बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) अहिले हामी यात्रामा छौं, त्यसैले धेरै सम्हालिएर चलनु छ। पवित्र अवश्य रहनु छ।
- २) बाबा समान निरहंकारी बन्नु छ। हामी बाबाको पासमा जानु छ, त्यसैले सबैबाट ममत्व
निकालि दिनु छ। आफूले आफै सँग कुरा गरेर प्रफुल्लित रहनु छ।

वरदानः— दुःखको चक्करबाट सदा मुक्त रहने र सबैलाई मुक्त गर्ने स्वदर्शन चक्रधारी भव

जो बच्चाहरू कर्मेन्द्रियको वश भएर आज आँखाले, मुखले वा दृष्टिले धोका दियो भन्छन्,
धोका खानु अर्थात् दुःखको अनुभूति हुनु। दुनियाँमा त भन्छन्— चाहेको त थिइन, चक्करमा
आएँ। तर जो स्वदर्शन चक्रधारी बच्चाहरू छन्, उनीहरू कहिल्यै कुनै धोकाको चक्करमा
आउन सक्दैनन्। उनीहरू त दुःखका चक्करहरूबाट मुक्त रहने र सबैलाई मुक्त गर्ने, मालिक
बनेर सबै कर्मेन्द्रियहरूबाट कर्म गराउने आत्मा हुन्।

स्लोगनः— अकाल तख्तनशीन बनेर आफ्नो श्रेष्ठ शानमा रह्यौ भने कहिल्यै परेशान रहनु पर्दैन।